

جمهوری اسلامی ایران
قوه قضائیه
معاونت امور بین الملل

جمهوری اسلامی ایران
ستاد حقوق بشر

دادگاه رسیدگی به اتهامات گروهک تروریستی منافقین (موسوم به سازمان مجاهدین خلق)

(جنزاد شماره ۹ و ۱۰: بازدهم و هفدهم بهمن ماه ۱۴۰۲)

معاونت امور بین الملل قوه قضائيه
و ستاد حقوق بشر جمهوری اسلامی ایران

دادگاه رسیدگی به اتهامات گروهک تروریستی منافقین

(موسوم به سازمان مجاهدین خلق)

(گزارش شماره ۹ و ۱۰: یازدهم و هفدهم بهمن ماه ۱۴۰۲)

معاونت امور بینالملل قوه قضائيه

و ستاد حقوق بشر جمهوري اسلامي ايران

مقدمه

۳

جمهوری اسلامی ایران از بعد از پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی در سال ۱۳۵۷ تا به امروز، یکی از بزرگترین قربانیان تروریسم و جولانگاه گروهک‌های تروریستی داخلی و خارجی بوده و در این مدت، هزاران انسان بی‌گناه به دست آنان شهید و یا به شدت مجرح شده‌اند. گروهک‌های تروریستی تمامی اقشار جامعه از زن و مرد، کودک و پیر، و دانشمندان را هدف قرار داده‌اند. در این میان، بیشترین ترورها که مصدق جنایت علیه بشریت است، توسط گروهک تروریستی منافقین (موسوم به سازمان مجاهدین خلق) در ایران انجام شده است. این گروهک از همان آغاز انقلاب اسلامی با انجام انفجار در مراکز شلوغ شهرها، ترور مسؤولان کشور، حمله به افراد با اسلحه و چاقو، آدمربایی و شکنجه مردم و خیانت به کشور از جمله از طریق جاسوسی برای رژیم بعثت صدام، به نوعی شروع به انتقام از مردم بی‌گناه نمود؛ به طوری که ۱۷ هزار نفر توسط عوامل این گروهک به شهادت رسیده‌اند.

در معرفی منافقین همین بس که مهمترین اولویت و مبنای اصلی عملکرد آن، ترور و قتل افرادی است که با آنان هم نظر نبوده و آنان را منکر می‌شدند. این مسئله را می‌توان به طور مشهود، در اسناد و بیانیه‌های منتشره توسط آنان مشاهده نمود. حال آنکه قتل و کشن

افراد بی‌گناه آن هم به شیوه‌های ناجوانمردانه، مانند بمب‌گذاری در مراکز تجمع غیرنظمامیان، آشکارترین و فاحش‌ترین نقض حقوق بشر می‌باشد. بر همین اساس، عوامل این گروهک در سال ۱۳۶۰ دست به ترور و کشتار مسؤولین کشور از جمله رئیس جمهور، نخست وزیر، رئیس قوه قضائیه، وزراء،

نمایندگان مجلس، روحانیون برجسته کشور و شهروندان ایرانی در مقیاس گسترده‌ای زدند. منافقین پس از ترور شخصیت‌های کشور در سال ۱۳۶۰، روی به سمت کشتار مردم بی‌گناه آورده و تنها بین سال‌های ۱۳۶۱ تا ۱۳۶۷، بیش از ۱۷ هزار نفر از مردم را به شهادت رساندند که اسامی و استناد آنها موجود است. از دیگر جرائم این گروهک، خیانت به کشور و جاسوسی برای دولت‌های متخاصم می‌باشد. این گروهک در جریان تجاوز رژیم بعثت عراق به ایران، اطلاعات مختلفی از جمله محل تجمع شهروندان را برای موشک باران به این رژیم منتقل می‌نمود.

مردم بی‌گناه دیگر کشورهای منطقه از جمله عراق و سوریه نیز شاهد جنایت‌های این گروهک بوده‌اند. نیروهای منافقین، پس از استقرار در عراق و در همکاری با رژیم صدام، جنایات گسترده‌ای علیه اقوام مختلف این کشور از جمله شیعیان و اکراد مرتکب شدند. تنها در یکی از جنایت‌ها که به "انفال کردها" مشهور است و از فوریه تا سپتامبر ۱۹۸۸ در استان‌های کركوك، دياله، نینوا و صلاح الدین اجراء شد، بیش از ۳۰۰۰ روستا نابود و بیش از ۱۸۲ هزار جمعیت بی‌دفاع با همکاری نیروهای منافقین به طرق فجیعی از جمله زنده به گور کردن، بریدن سر، تیرباران‌های جمعی و سوزاندن به قتل رسیدند. نظام قضائي عراق در همین رابطه پرونده‌ای را برای منافقین مفتوح نموده و برای ۱۱۸ نفر از عوامل اصلی آن حکم جلب صادر کرده است. این گروهک، همچنین پس از آغاز فعالیت گروههای تروریستی در سوریه و عراق از سال ۲۰۱۱ همراه با دیگر تروریست‌ها در سوریه دست به کشتار گسترده مردم سوریه زده و ضمن آموزش نیروهای تروریستی، جنایات گسترده‌ای را در این منطقه انجام داده‌اند.

سران این گروهک جنایتکار نه تنها به مخالفین خود رحم ننموده و آنها را به طرز فجیعی به قتل می‌رسانند، بلکه به نیروهای تحت فرمان و عضو سازمان خود نیز رحم نکرده و ضمن وضع قوانین داخلی بسیار سخت، افراد نقض کننده این قوانین را به طرق دردناکی از جمله انداختن در سیاهچال، اعدام، عقیم نمودن، شکنجه‌های وحشتناک، عدم ملاقات همسر تا چندماه، و دور نگه داشتن کودکان از والدین به مدت طولانی تنبیه می‌کنند. سرکرده قبلی این گروهک (مسعود رجوی) به منظور مطیع نگه داشتن زنان عضو، ضمن اعمال قوانین سخت، بسیاری از آنان را

عقیم نموده و در اقدامی غیرانسانی و غیراخلاقی، برخی از زنان را وادار به جدایی از همسر و اجبار به ازدواج با خود نموده است.

با توجه به مصونیت اعطایی از سوی برخی کشورهای غربی و آمریکا به این گروهک و پنهان نمودن فرش قرمز برای حضور در جلسات و نشستهای دولتی و پارلمانی و حتی حمایت مادی و معنوی از آنان، در کمال تأسف مدتی است شاهد آن هستیم که سران این نهاد جانی و خطروناک، چهره حقوق بشری به خود گرفته و خود را حامی حقوق بشر معرفی می‌نمایند!

در اسناد رسمی منتشره از سوی نهادهای دولتی و امنیتی وابسته به کشورهای غربی، بارها به ماهیت تروریستی گروهک منافقین اذعان شده و از سوی این نهادها تحریم شده‌اند. به عنوان مثال، در گزارش منتشره از سوی اداره تحقیقات فدرال آمریکا در سال ۲۰۰۴، ضمن اشاره به اینکه این نهاد در فهرست گروههای تروریستی قرار دارد، آمده است که شورای ملی مقاومت (منافقین)، تروریسم را به عنوان ابزاری جهت مقابله با حکومت ایران می‌داند. در گزارش دادگاه استیناف منطقه کلمبیا آمریکا در ژوئیه ۲۰۱۰ نیز آمده است که این نهاد به برخی نیروهای زن خود، آموزش عملیات انتشاری داده است. کانادا تا سال ۲۰۱۲ این گروه را در فهرست گروههای تروریستی قرار داد. اتحادیه اروپا نیز تا سال ۲۰۰۹ هر سال نام این گروه را در فهرست گروههای تروریستی قرار می‌داد و تا پیش از آن، اسناد و بیانیه‌های فراوانی از سوی مقامات مختلف کشورهای اروپایی در اذعان به تروریستی بودن این نهاد منتشر می‌شد.

دروغپردازی‌های این سازمان در دفاع از حقوق بشر را می‌توان علاوه بر نگاه به گذشته آنها، در بیانیه سرکرده این گروهک تروریستی در دوم نوامبر ۲۰۱۴ مشاهده نمود. وی در این بیانیه از تمامی هواداران خود خواست نه تنها مقامات جمهوری اسلامی و مخالفان خود را ترور کرده و به قتل برسانند، بلکه از آنان خواسته است تا آن دسته از اعضای سازمان را که توانسته‌اند از این سازمان فرار کنند، دستگیر و به قتل برسانند. در تایید ماهیت ضد حقوق بشری این گروهک، همچنین می‌توان به سندی که اخیراً (۴ فوریه ۲۰۲۲) مبنی بر همکاری سرکرده سابق این گروهک با سازمان اطلاعات و امنیت رژیم دیکتاتور شاه موسوم به ساواک منتشر شد، اشاره کرد. برابر این سند، فرمانده سابق این گروهک نه تنها عامل ساواک در شناسائی، قتل و کشتار مردم مخالف رژیم شاه بود، بلکه حتی نسبت به اعضای گروهک خود نیز رحمی نشان نمی‌داد.

پارلمان اروپا در قطعنامه مورخ ۱۳ ژوئیه ۲۰۲۳ خود در مورد "توصیه‌هایی برای اصلاح مقررات پارلمان اروپا در مورد شفافیت، صداقت، پاسخگویی و مبارزه با فساد" نیز در یک بند

از فریبکاری‌های این گروهک تروریستی برای جذب سیاستمداران و سوء استفاده از نام آن‌ها پرده‌برداری می‌کند. این قطعنامه، گروهک تروریستی منافقین را سازمانی معرفی کرده است که «متهم به ارعاب، شکنجه و قتل اعضای دیاسپورای ایرانی است و از شیوه‌های تهاجمی و مبهوم برای دیدار با نمایندگان پارلمان اروپا، از جمله با پنهان کردن وابستگی حقیقی خود به این گروه استفاده می‌کند.» «قرار دادن نام نمایندگان پارلمان اروپا در فهرست امضاء کنندگان نامه‌هایی که امضاء نکردند یا به عنوان میزبان مشترک کنفرانس‌هایی که هرگز آن را تایید نکردند یا همچنین استفاده از ۴۵ عنوان جعلی برای گمراه کردن نمایندگان پارلمان اروپا، از دیگر اقدامات فریبکارانه این گروهک است که در این قطعنامه به آن‌ها اشاره شده است.

ذکر این نکته نیز ضروری است که گروهک منافقین همچنان ماهیت تروریستی خود را حفظ کرده است. برخی از اعضای این گروهک اخیراً نیز در جریان فعالیت‌های تروریستی دستگیر شده و به نظام قضائی معرفی شده‌اند.

تشکیل پرونده و رسیدگی قضائی به پرونده گروهک تروریستی منافقین و اعضای فعال و اصلی آن

با توجه به جرائم مختلف ارتکابی و اتهاماتی که متوجه گروهک تروریستی منافقین و اعضای اصلی و فعال آن بود، دادستانی تهران (پایتخت)، انجام تحقیقات را از سال ۱۴۰۱ آغاز و پس از بررسی‌های کامل و جامع، کیفرخواستی را در تاریخ ۱۴۰۲/۰۴/۱۸ صادر و به دادگستری تهران (برای رسیدگی قضائی) ارسال نمود. کیفرخواست در ۷۲۹ صفحه تنظیم شده و شامل ۶۷۵۷ صفحه مستندات مکتوب و ۱۰۰۰ ساعت مستندات صوتی و تصویری می‌باشد.

جلسه نهم رسیدگی قضائی به پرونده گروهک تروریستی منافقین و اعضا فعال و اصلی آن

نهمین جلسه دادگاه در یازدهم بهمن ماه ۱۴۰۲ با حضور وکلا، جمعی از خانواده‌های قربانیان، قصاص شعبه رسیدگی کننده، نماینده دادستان و به صورت علنی برگزار گردید. پس از تشریح جزئیات رسیدگی به جرائم گروهک تروریستی منافقین توسط رئیس دادگاه، نماینده دادستان به مرور بخش‌هایی از کیفرخواست و فعالیت‌های تروریستی این گروهک پرداخت. اهم مطالب مطروحه از سوی ایشان، به شرح زیر می‌باشد:

کیفرخواست دادستانی علیه تروریست‌ها و عناوین اتهامی و جهات قانونی تعقیب

متهمان

متهم ردیف اول پرونده (گروهک منافقین موسوم به تشکیلات مجاهدین خلق)، متهم است به:

۱. تسبیب در افساد فی الارض در اجتماع با مبادرین و مسببین اقدامات مجرمانه و گسترده ارتکابی توسط اعضای سازمان یافته خود در زمینه ارتکاب جرایم علیه امنیت داخلی و خارجی جمهوری اسلامی ایران، احراق و تخریب در حد وسیع، جنایات گسترده علیه تمامیت جسمانی افراد منتهی به شهادت هفده هزار نفر از اتباع ایران، اخلال شدید در نظم عمومی کشور، نالمنی و ورود خسارات عمدی به تمامیت جسمانی افراد و اموال عمومی و خصوصی، قیام مسلحانه علیه حاکمیت مشروع مستقر در کشور ایران (جمهوری اسلامی)، تقسیم کار دقیق فی مابین بخش‌های مختلف گروهک به مثابه یک سیستم سازماندهی شده، تبیین سیاست‌های کلی لازم یعنی مشی مسلحانه و خشونت آمیز برای پیاده کردن اهداف تشکیلات، ایجاد بستر برای جذب نیرو و آموزش آن‌ها، طرح ریزی اقدامات مسلحانه علیه شهروندان جمهوری اسلامی، تامین مالی اقدامات مجرمانه و تهیه و ارائه سلاح و بمب و تجهیزات لازم برای ارتکاب جرایم موضوع پرونده حاضر از سال ۱۳۵۷ تاکنون در داخل و خارج از ایران (از جمله کشورهای عراق، فرانسه و آلبانی).

۲. تسبیب در بغی در اجتماع با اعضای باغی خود (مبادرین بغی) از سال ۱۳۵۷ تاکنون در داخل و خارج از ایران (از جمله کشورهای عراق، فرانسه و آلبانی).

۳. تسبیب در محاربه در اجتماع با اعضای محارب خود (مباشرين جرم محاربه)، از طریق تسهیل شرایط برای اجرای اقدامات مسلحانه علیه شهروندان جمهوری اسلامی، تامین مالی این اقدامات مجرمانه و تهییه و ارائه سلاح و بمب و تجهیزات لازم برای ارتکاب جرایم تروریستی به قصد جان مردم، ارعاب آنها و ایجاد ناامنی در محیط.
۴. سببیت در تشکیل و اداره جمعیت یا فرقه تروریستی و ضد امنیتی موسوم به «تشکیلات مجاهدین خلق ایران» معروف به «منافقین» در اجتماع با سایر مباشرين (اعضای مرکزیت گروهک)، از سال ۱۳۵۷ تاکنون در داخل ایران و خارج از ایران (از جمله کشورهای عراق، فرانسه و آلبانی) با هدف برهم زدن امنیت ملی ایران از طرق مختلف.
۵. تسبیب در همکاری مؤثر اطلاعاتی در جاسوسی سازمان یافته با دولت بیگانه و متخاصم رژیم بعث عراق در اجتماع با سایر مباشرين (اعضای مرکزیت تشکیلات) با هدف ایراد ضربه و خسارت به امنیت ملی به ویژه در طول ۸ سال جنگ تحملی به ایران.
۶. تسبیب در همکاری با دولت خارجی متخاصم (رژیم بعث عراق) طی سالهای ۱۳۶۵ تا ۱۳۶۸ در اجتماع با سایر مباشرين (اعضای مرکزیت گروهک) با مشارکت در تأسیس پادگان اشرف در عراق.
۷. تسبیب در تحریک و تهییج مردم به آشوب، بلوا و اخلال در نظم عمومی در اجتماع با سایر مباشرين (اعضای تشکیلات)، به قصد برهم زدن امنیت کشور و امنیت عمومی.
۸. تسبیب در اجتماع و تبانی علیه امنیت داخلی و خارجی کشور و همچنین علیه جان و مال مردم در اجتماع با سایر مباشرين (اعضای تشکیلات)، از جمله عملیات‌های تروریستی و اقدامات سازمان‌دهی شده برای آشوب‌های خیابانی از طریق تبانی و دعوت هواداران برای سوء استفاده از اعتراضات مدنی مردم و نیز آموزش اقدامات تروریستی به هواداران.
۹. تسبیب در آدمربایی‌های متعدد و سازمان یافته توأم با شکنجه و آزار و اذیت‌های جسمی و روحی در اجتماع با مباشرين و مرتكبين این جنایات.
۱۰. تسبیب در انواع تخریب و تحریق عمدی اموال مردم و اموال عمومی در اجتماع با مباشرين و مرتكبين این جرایم.
۱۱. تسبیب در انواع سرقت‌های مسلحانه و غارت اموال عمومی و خصوصی در اجتماع با مباشرين و مرتكبين این جرایم.
۱۲. تسبیب در اقدامات تروریستی سازمان یافته منجر به ضرب و جرح و قتل عمد افراد در اجتماع با مباشرين و مرتكبين این جرایم.

۱۳. تسبیب در هواپیماربایی‌های صورت پذیرفته توسط اعضا در اجتماع با مباشرين و مرتكبين جرایم موصوف.

۱۴. تسبیب در فعالیت تبلیغی و نشر اکاذیب در اجتماع با مباشرين و مرتكبين این جرایم (اعضای تشکیلات) به قصد تشویش اذهان عمومی و اضرار به نظام جمهوری اسلامی ایران.

۱۵. تسبیب در تامین مالی تروریسم در اجتماع با سایر مباشرين و مرتكبين بزه موصوف (مرکزی گروهک) به قصد سازماندهی اعضا خود (یعنی عناصر و عوامل تشکیلات مجاهدین خلق (منافقین) برای ارتکاب جرایم علیه امنیت داخلی و خارجی کشور.

متهمان ردیف‌های دوم و سوم پرونده (مسعود رجوی فرزند میرزا حسین و مریم قجر عضدانلو (رجوی) فرزند حسین) متهم هستند به:

۱. افساد فی الارض از طریق سرdestگی، فرماندهی، برنامه ریزی، طراحی، آمریت و هدایت اقدامات گسترده و جنایتکارانه گروه مجرمانه، منسجم و سازمان یافته منافقین موسوم به تشکیلات مجاهدین خلق در ارتکاب جرایم علیه امنیت داخلی و خارجی جمهوری اسلامی ایران، احراق و تخریب در حد وسیع، جنایات گسترده علیه تمامیت جسمانی افراد منتهی به قتل عمد (شهادت) هفده هزار نفر از اتباع ایران اسلامی، اخلال شدید در نظام عمومی کشور، نالمنی، ورود خسارات عمدی به تمامیت جسمانی افراد، اموال عمومی و خصوصی، از سال ۱۳۵۷ تاکنون در داخل و خارج از ایران (از جمله کشورهای عراق، فرانسه و آلبانی).

۲. بغی از طریق سرdestگی، سازماندهی و اداره گروه مجرمانه با غی تحت عنوان گروهک منافقین موسوم به تشکیلات مجاهدین خلق و عضویت در آن از سال ۱۳۵۷ تاکنون در داخل و خارج از ایران (از جمله کشورهای عراق، فرانسه و آلبانی).

۳. محاربه از طریق همکاری با دولت خارجی متخاصل (رژیم بعث عراق)، فرماندهی و مشارکت در عملیات‌های تروریستی - نظامی موسوم به آفتاب، چلچراغ، فروع جاویدان، مروارید، عملیات‌های موسوم به گردانی و راهگشایی به قصد جان مردم، ارعاب آن‌ها و ایجاد نالمنی در محیط.

۴. مشارکت در اداره تشکیلات یا فرقه تروریستی و ضد امنیتی، موسوم به «تشکیلات مجاهدین خلق ایران» معروف به «منافقین» از سال ۱۳۵۷ هجری شمسی تاکنون در داخل ایران و خارج از ایران (از جمله کشورهای عراق، فرانسه و آلبانی) با هدف برهمن زدن امنیت ملی ایران از طرق مختلف.

۵. مشارکت و همکاری مؤثر اطلاعاتی در جاسوسی سازمان یافته با دولت بیگانه و متخاصل رژیم بعد عراق با هدف ایراد ضربه و خسارت به امنیت ملی به ویژه در طول ۸ سال جنگ تحمیلی به ایران.
۶. همکاری با دولت خارجی متخاصل (رژیم بعد عراق) طی سال‌های ۱۳۶۵ تا ۱۳۶۸ با تأسیس پادگان اشرف در عراق.
۷. مشارکت در تحریک و تهییج مردم به آشوب، بلوا و اخلال در نظم عمومی به قصد برهمن زدن امنیت کشور و امنیت عمومی و تشویش اذهان عمومی (از طریق سخنرانی، انتشار بیانیه و فعالیت تبلیغاتی).
۸. اجتماع و تبانی علیه امنیت داخلی و خارجی کشور و علیه جان و مال مردم، از جمله عملیات‌های تروریستی و اقدامات سازماندهی شده برای آشوب‌های خیابانی از طریق تبانی و دعوت هواداران برای سوء استفاده از اعتراضات مدنی مردم و نیز آموزش اقدامات تروریستی به هواداران.
۹. تسبیب در آدمربایی‌های متعدد و سازمان یافته توأم با شکنجه و آزار و اذیت‌های جسمی و روحی صورت پذیرفته توسط گروهک منافقین در اجتماع با مباشرين و مرتكبين اين جنایات از طریق سردستگی و اداره گروه مجرمانه با غای تحت عنوان گروهک منافقین موسوم به تشکیلات مجاهدین خلق، سازماندهی کادر مرکزی و هسته تصمیم گیر گروهک، مشارکت در تعیین خط و مشی، برنامه ریزی و طراحی سیاست‌های مجرمانه تشکیلات، آمریت، هدایت اقدامات تروریستی گروهک منافقین در چارچوب خط و مسی تعیینی توسط کادر مرکزی و هسته تصمیم ساز مجاهدین خلق به واسطه سازماندهی مرکزیت سازمان و مشارکت در تصمیم گیری‌ها.
۱۰. تسبیب در انواع تخریب و تحریق عمدی اموال مردم و اموال عمومی صورت پذیرفته توسط گروهک منافقین در اجتماع با مباشرين و مرتكبين اين جرایم.
۱۱. تسبیب در انواع سرقت‌های مسلحانه و غارت اموال عمومی و خصوصی صورت پذیرفته توسط گروهک منافقین در اجتماع با مباشرين و مرتكبين اين جرایم.
۱۲. تسبیب در اقدامات تروریستی سازمان یافته صورت پذیرفته توسط گروهک منافقین منجر به ضرب و جرح و قتل عمد افراد در اجتماع با مباشرين و مرتكبين اين جرایم.
۱۳. تسبیب در هواپیماربایی‌های صورت پذیرفته توسط گروهک منافقین در اجتماع با مباشرين و مرتكبين جرایم موصوف.

۱۴. فعالیت تبلیغی و نشر اکاذیب به قصد تشویش اذهان عمومی و اضرار به نظام جمهوری اسلامی ایران.

۱۵. سرکردگی، سازماندهی و هدایت اعضای سازمان منافقین (موسوم به مجاهدین خلق) در تامین مالی تروریسم به قصد سازماندهی اعضای تروریست این تشکیلات برای ارتکاب جرایم علیه امنیت داخلی و خارجی کشور.

۱۶. مسعود رجوی همچنین متهم است به: مشارکت در ریايش هوایی بؤینگ ۷۰۷ در تاریخ ۶ مرداد سال ۱۳۶۰

متهمان ردیفهای ۴ تا ۱۰۵ پرونده (مشخصات آنان در گزارشات قبلی آمده است)، متهم هستند به:^۱

۱. بگی از طریق عضویت موثر در کادر هادی و مرکزی درخصوص اعضای مرکزی و شورای راهبری و یا صرفاً عضویت (نسبت به سایر اعضا) در گروه مجرمانه با غی تحت عنوان گروهک منافقین موسوم به مجاهدین خلق از سال ۱۳۵۷ تاکنون در داخل و خارج از ایران (از جمله کشورهای عراق، فرانسه و آلبانی).

۲. اجتماع و تبانی علیه امنیت داخلی و خارجی کشور و علیه جان و مال مردم، از جمله عملیات‌های تروریستی و یا اقدامات سازماندهی شده برای آشوب‌های خیابانی از طریق تبانی و دعوت هواداران برای سوء استفاده از اعتراضات مدنی مردم و نیز آموزش اقدامات تروریستی به هواداران.

۳. مشارکت در تحریک و تهییج مردم به آشوب، بلوا و اخلال در نظم عمومی به قصد برهمن زدن امنیت کشور و امنیت عمومی و تشویش اذهان عمومی.

۴. فعالیت تبلیغی و نشر اکاذیب به قصد تشویش اذهان عمومی و اضرار به نظام جمهوری اسلامی ایران.

۵. افساد از ارض از طریق برنامه‌ریزی و طراحی سیاست‌های مجرمانه، آمریت و هدایت اقدامات گسترده و جنایتکارانه گروه مجرمانه، منسجم و سازمان یافته گروهک منافقین موسوم به تشکیلات مجاهدین خلق با مشارکت سایر اعضای مرکزیت گروهک در ارتکاب جرایم علیه امنیت داخلی و خارجی جمهوری اسلامی ایران، احراق و تخرب در حد وسیع، جنایات گسترده علیه تمامیت جسمانی افراد منتهی به شهادت هفده هزار نفر از اتباع ایران اسلامی، اخلال شدید

۱. لازم به توضیح است که در کیفرخواست، عنوانین اتهام و جهات تعقیب هر متهم به طور جداگانه آمده است و عمدتاً از مشابهت‌هایی برخوردارند. از اینرو، در این گزارش به طور خلاصه و کلی به این موارد اشاره می‌شود.

در نظم عمومی کشور، نالمنی و ورود خسارات عمدی به تمامیت جسمانی افراد، اموال عمومی و خصوصی در چارچوب خط و مشی تعیینی توسط کادر مرکزی و هسته‌ی تصمیم ساز مجاهدین خلق به واسطه عضویت موثر در مرکز تشکیلات و مشارکت در تصمیم‌گیری‌ها.

۶. مشارکت در اداره تشکیلات یا فرقه تروریستی و ضد امنیتی، موسوم به «تشکیلات مجاهدین خلق ایران» معروف به «منافقین» از سال ۱۳۵۷) تاکنون در داخل و خارج از ایران (از جمله کشورهای عراق، فرانسه و آلبانی) با هدف برهم زدن امنیت ملی ایران از طرق مختلف.
۷. مشارکت و همکاری مؤثر اطلاعاتی در جاسوسی سازمان یافته با دولت بیگانه و متخاصم رژیم بعث عراق با هدف ایجاد ضربه و خسارت به امنیت ملی به ویژه در طول ۸ سال جنگ تحملی به ایران.

۸. همکاری با دولت خارجی متخاصم (رژیم بعث عراق) طی سال‌های ۱۳۶۵ تا ۱۳۶۸ با مشارکت در تأسیس پادگان اشرف در عراق.

۹. تسبیب در آدمربایی‌های متعدد و سازمان یافته توأم با شکنجه و آزار و اذیت‌های جسمی و روحی صورت پذیرفته توسط گروهک منافقین در اجتماع با مباشرين و مرتكبين اين جنایات از طریق مشارکت با سایر اعضای کادر مرکزی گروهک در تعیین خط و مشی، برنامه ریزی و طراحی سیاست‌های مجرمانه تشکیلات، آمریت و هدایت اقدامات تروریستی گروهک منافقین در چارچوب خط و مشی تعیینی توسط کادر مرکزی و هسته تصمیم ساز مجاهدین خلق به واسطه عضویت در مرکز گروهک و مشارکت در تصمیم‌گیری‌ها.

۱۰. تسبیب در انواع تحریب و تحریق عمدی اموال مردم و اموال عمومی صورت پذیرفته توسط گروهک منافقین در اجتماع با مباشرين و مرتكبين اين جرایم.

۱۱. تسبیب در انواع سرقت‌های مسلحانه و غارت اموال عمومی و خصوصی صورت پذیرفته توسط گروهک منافقین در اجتماع با مباشرين و مرتكبين اين جرایم.

۱۲. تسبیب در اقدامات تروریستی سازمان یافته صورت پذیرفته توسط گروهک منافقین منجر به ضرب و جرح و قتل عمد افراد در اجتماع با مباشرين و مرتكبين اين جرایم.

۱۳. تسبیب در هواپیماربایی‌های صورت پذیرفته توسط گروهک منافقین در اجتماع با مباشرين و مرتكبين جرایم موصوف.

۱۴. تسبیب در تامین مالی تروریسم با مشارکت سایر اعضای مرکزی گروهک از طریق برنامه ریزی و طراحی سیاست‌های تامین مالی تشکیلات موسوم به مجاهدین خلق و همچنین

سازماندهی و هدایت اعضای بخش مالی گروهک در راستای انجام این بزه و به قصد ارتکاب جرایم علیه امنیت داخلی و خارجی کشور توسط عناصر تروریست این تشکیلات.

۱۵. محاربه از طریق همکاری با دولت خارجی متخاصم (رژیم بعث عراق)، فرماندهی و مشارکت در عملیات‌های نظامی- تروریستی گروهک منافقین موسوم به تشکیلات مجاهدین خلق به قصد جان مردم، ارعاب آن‌ها و ایجاد ناامنی در محیط.

۱۶. معاونت در ریایش هواییمای بوئینگ ۷۰۷ به منظور فراری دادن مسعود رجوی، ابوالحسن بنی صدر و عامل انفجار ساختمان حزب جمهوری اسلامی در تاریخ ۶ مرداد سال ۱۳۶۰ از طریق برنامه ریزی و طراحی نقشه هواییمباربایی موصوف.

۱۷. معاونت در شهادت شهید محمدعلی شهری، از طریق تحریک، تطمیع و تشویق اعضای گروهک و همچنین هدایت عوامل ترور.

۱۸. تسبیب در شهادت امیر سپهبد علی صیاد شیرازی در اجتماع با مباشر این جنایت، از طریق مشارکت در تشکیل، طراحی، سازماندهی و هدایت تیم ترور شهید صیاد شیرازی.

۱۹. تسبیب در شهادت سید اسدالله لاجوردی در اجتماع با مباشرین این جنایت، از طریق مشارکت در تشکیل، طراحی، سازماندهی و هدایت تیم ترور شهید لاجوردی.

۲۰. تسبیب در سرقت مسلحانه از بانک صادرات شعبه امام خمینی (ره) بندرعباس در اجتماع با مباشرین این بزه، از طریق طراحی، سازماندهی، هدایت مباشرین و فرماندهی عملیات موصوف به عنوان سلسله مراتب تشکیلات.

۲۱. مباشرت در تخریب و تحریق عمدى اموال عمومی از طریق بمبگذاری و انفجار دفتر دادستانی انقلاب اسلامی تهران و مباشرت در شهادت آیت‌الله علی قدوسی از طریق بمبگذاری و انفجار دفتر دادستانی انقلاب اسلامی تهران.

۲۲. مشارکت در تخریب و تحریق عمدى اموال عمومی از طریق شرکت در اقدام تروریستی بمبگذاری دادگاه انقلاب تهران و خمپاره زنی به ستاد مرکزی سپاه تهران و مشارکت در قتل عمد و ضرب و جرح عمدى افراد طی بمبگذاری دادگاه انقلاب تهران و خمپاره زنی به ستاد مرکزی سپاه تهران.

۲۳. تسبیب در شهادت سید محمد حسن بهشتی نژاد در اجتماع با مباشران جنایت، از طریق تشکیل، طراحی، سازماندهی و هدایت تیم ترور.

۲۴. معاونت در شهادت سید محمد حسن بهشتی نژاد به واسطه شناسایی هدف ترور، آدرس و ساعت تردد نامبرده و همچنین اعلام این اطلاعات به عوامل ترور.

جهات قانونی شروع به تعقیب متهمان و دلایل، قرائن و امارات انتساب بزه به آنان:

۱. شکایت ۲۱۵ ولی دم و شاکی خصوصی؛ ۲۹ نفر از شاکیان افرادی هستند که در اقدامات تروریستی گروهک منافقین مجرح شده‌اند، همچنین نسبت اولیای دم و شاکیان خصوصی عبارت از پدر، مادر، همسر و فرزند.

۲. شکایت واصله از ستاد نیروهای مسلح مبنی بر اعلام خسارات واردہ به آن ستاد از سوی تشکیلات تروریستی مجاهدین خلق (منافقین).

۳. گزارشات ضابطین عام و خاص دادگستری با محوریت جنایات ارتکابی توسط تشکیلات تروریستی مجاهدین خلق (منافقین) و اعضای کادر مرکزی منافقین.

۴. اقرار مرکزی متهمان در سخنرانی‌ها، نشست‌ها، جلسات عمومی و خصوصی تشکیلات تروریستی مجاهدین خلق (منافقین)، بیانیه‌ها و مصاحبه‌های صورت پذیرفته با رسانه‌های خبری خارجی پیرامون پذیرش مسئولیت جنایات ارتکابی توسط گروهک و سایر جرایم موضوع پرونده حاضر.

۵. اظهارات سایر متهمان دستگیر شده راجع به تشکیلات تروریستی مجاهدین خلق (منافقین) و اعضای کادر مرکزی آن.

۶. شهادت شهدود و اظهارات گواهان حاضر در صحنه واقعه‌ی تروریستی و شهادت‌نامه‌های اعضای سابق گروهک پیرامون تشکیلات مجاهدین خلق (منافقین) و کادر مرکزی آن درخصوص نقش گروهک و مرکزیت آن در جنایات ارتکابی موضوع پرونده.

۷. اظهارات و شهادت اعضای جداسده (توابین و بریده‌ها) از منافقین علیه تشکیلات تروریستی مجاهدین خلق (منافقین) و کادر مرکزی نفاق در شعبه بازپرسی.

۸. پذیرش مسئولیت جنایات موضوع پرونده توسط تشکیلات تروریستی مجاهدین خلق (منافقین) از طریق درج اطلاعیه و خبر این اقدامات تروریستی در ارگان رسمی خبری خود.

۹. سایر قرائن و امارات دیگر منعکس در پرونده، عبارتند از: فیلم ملاقات مسعود رجوی با رئیس استخارات عراق، فیلم اظهارات اعضای دستگیر شده و یا توابین و جداسدگان از گروهک منافقین علیه تشکیلات تروریستی مجاهدین خلق (منافقین) و همچنین ویدئوهای پخش شده از رسانه‌های دیداری نفاق پیرامون جنایات ارتکابی توسط گروهک، مطالب منتشره در ارگان رسمی خبری منافقین همچون نشریه مجاهد و اتحادیه، مصاحبه‌های صورت پذیرفته

توسط اعضای تشکیلات با رسانه‌های خبری خارجی پیرامون پذیرش مسئولیت جنایات ارتكابی توسط گروهک و سایر جرایم موضوع پرونده حاضر، اسناد بین‌المللی، گزارشات و موضع گیری‌ها و بیانیه‌های صادره توسط کشورهای دیگر در تشریح اقدامات تروریستی انجام شده توسط گروهک، و همچنین کتاب‌های منتشر شده حاوی خاطرات اعضاً سابق نفاق از جنایات ارتكابی توسط تشکیلات تروریستی مجاهدین خلق (منافقین) و اعضای کادر مرکزی گروهک منافقین.

در ادامه جلسه، نماینده دادستان به قرائت بخش‌های دیگری درخصوص ماهیت گروهک تروریستی پرداخت که اهم آن به شرح زیر می‌باشد:

آیا گروهک تروریستی منافقین فقط علیه نظامی‌ها عملیات کرده است؟

ادعا شده که حرکت مسلحانه گروهک منافقین، صرفاً نظامیان و عناصر امنیتی را شامل شده است؟ مقدمتاً این پرسش‌ها به ذهن متبار می‌شود که مگر حکومت جمهوری اسلامی ایران، مشخصات یک دولت اشغالگر را داراست که مصدق موجویتی باشد که مقاومت مشروع در قبال آن موضوعیت یافته و اعمال گردد؟ اگر بخواهیم به صرف ادعاهای گروهی با سابقه‌ای نزدیک به نیم قرن ترور و نظامی‌گری توجه کنیم و اقدامات آن را در قبال حکومتی که توسط جامعه جهانی و با معیارهای شناخته شده حقوق بین‌الملل، حکومت مشروع و قانونی محسوب شده، تروریستی قلمداد نکنیم و به آن با دیده تردید بنگریم، با این نگرش بایستی تمامی ادعاهای سایر گروههای تروریستی علیه دولتها و حکومت‌های قانونی را نیز تروریسم ندانیم، زیرا سایر گروههای تروریستی نیز شبیه همین دلایل را برای توجیه اعمال جنایتکارانه خود مطرح می‌کنند.

دادگاه چه جرایمی را تروریستی می‌داند؟

اعمال تروریستی زمانی محقق می‌شوند که از روی قصد و در رابطه با اقدامی فردی و یا جمعی بوده و دارای هدف برهم زدن شدید نظم عمومی از طریق ایجاد رعب و وحشت باشند که در بستر جرائم ذیل محقق می‌شوند:

- آسیب عمدى به زندگی و حیثیت افراد؛ اخاذی؛ سرقت؛ شکنجه و اقدامات وحشیانه؛ خشونت منجر به مرگ؛ قطع عضو و یا معلولیت دائمی؛ آدمربایی و یا حبس نمودن افراد؛ همچنین هواپیماربایی، سرقت کشتی یا هرگونه وسیله حمل و نقل دیگر؛ پوششی؛ جرائم رایانه‌ای؛ تولید، فروش، انبار کردن، حمل و یا نگهداری ماشین آلات جنگی و سلاح‌های کشنده و انفجاری؛ هر نوع جرم و جنایت با استفاده از بمب، نارنجک، موشک، سلاح‌های خودکار، نامه یا بسته منفجره در اقدام فردی یا دسته جمعی به منظور ایجاد اخلال جدی در نظم عمومی از طریق ایجاد رعب و وحشت.

- شرکت در گروهی سازمان یافته و یا توافقی در راستای فراهم سازی اقدامی تروریستی که با یک یا چند اقدام مادی و یا یکی از اقدامات تروریستی که در فوق به آن اشاره شده، متمایز شود.

- تامین مالی اقدام تروریستی با فراهم کردن، جمع‌آوری کردن و یا اداره کردن دارایی‌ها، پول نقد و یا هر دارایی دیگر و یا ارائه توصیه‌هایی با این هدف به نیت تصاحب این اموال، پول نقد و یا دارایی‌های مصروفه و یا دانستن این امر که تمامی اموال یا بخشی از آن در راستای ارتکاب اقدام تروریستی که پیش‌تر بیان شده، استفاده خواهد شد.

- ارتکاب اعمالی که احتمالاً می‌توانند به افراد جامعه آسیب وارد نمایند، هر چند آن افراد به طور ویژه توسط عاملان جرم هدف گرفته نشده باشند، باز هم تروریستی قلمداد می‌شوند چرا که این اعمال، ماهیتاً به ایجاد رعب و وحشت انجامیده و مسلمًا باعث آسیب شدید به نظام عمومی می‌گردد.

اثبات تروریستی بودن یک فرقه

تعداد قابل توجهی از اقدامات مسلحانه گروهک منافقین نظیر خمپاره زنی به مناطق مسکونی، حمله صورت پذیرفته نسبت به دانشکده ادبیات اهواز و بمبگذاری اتوبوسی در شیراز، در مکان‌های عمومی، محل تعلیم و تربیت جوانان، سکونتگاه شهروندان عادی و همچنین وسیله نقلیه عمومی مورد استفاده عموم و به ویژه قشر مستضعف جامعه انجام شده و ضمن اخلال جدی در نظام عمومی، موجبات ارعاب و وحشت و قتل عمدى شهروندان عادی جامعه را فراهم آورده است. لذا، همین موارد برای اثبات ماهیت تروریستی تشکیلات منافقین و اقدامات آن کفایت خواهد کرد.

تامین پول اسلحه توسط گروهک منافقین

گروهک تروریستی منافقین با سه شیوه خاص، هزینه اقدامات تروریستی خود را جذب می‌کند:

شیوه اول: با استدلال‌های واهی، نظام را نامشروع دانسته فلذا سرقت مسلحانه از بانکها را تایید و به تعدادی از تیم‌های تروریستی ماموریت داده می‌شود که برای تامین مخارج و هزینه‌های گروهک، اقدام به گروگان‌گیری در بانک‌ها و مؤسسات پولی و مالی و نهایتاً سرقت مسلحانه بنمایند و تحت عنوان مصادره انقلابی بانک‌ها، حتی اعلامیه صادر کنند و با افتخار، این عمل قبیح و تروریستی را تبلیغ کنند.

شیوه دوم: تاسیس شرکت‌های تجاری - مالی با استفاده از عناصر غیر تشکیلاتی، ولی هوادار گروهک و انجام فعالیت‌های اقتصادی سود ده و کوتاه مدت.

شیوه سوم: کلاهبرداری از شهروندان فرانسوی- اروپایی، که در این شیوه از چند راهکار استفاده می‌کنند. یکی از این شیوه‌ها، حضور تیم‌های تشکیلاتی در مبادی ورودی شهرها و فرودگاه‌ها و به نمایش گذاشتن عکس‌هایی از اعضای دستگیر شده خود و تحریک احساسات شهروندان غربی و تقاضای کمک از عابرین بی‌اطلاع و به بیان دیگر، گدایی کردن است. یک روش دیگر، شناسایی افراد پول‌دار غربی مقیم فرانسه و مراجعته به درب منزل آن‌ها، تشریح کیس‌های

متعدد، فریب و جلب نظر آنان و نهایتاً اخذ مبالغی به صورت ماهیانه از آنان است. روش سوم، راهنمایی انجمان‌های خیریه غیر واقعی و جمع‌آوری اعانه‌ها و کمک‌های مردمی از شهروندان انگلیسی، فرانسوی، آلمانی و آمریکایی است. این پول‌ها بعد از جمع‌آوری، از طریق عملیات‌های پول‌شویی بین‌المللی پیچیده به خارج منتقل شده و بدین منظور از حساب‌های ترکیه، آلمان، فرانسه، بلژیک، نروژ، سوئد، اردن و امارات متحده عربی منتقل شده و برای انجام اقدامات مسلحانه و واجد وصف تروریستی علیه حاکمیت مشروع مستقر در ایران (از حیث پارامترهای بین‌المللی) مورد استفاده قرار می‌گیرد.

تشکیلاتی که اعضای قدیمی‌اش، آن را تروریستی می‌نامند

اظهارات، اقاریر، شهادت نامه‌ها و کتب‌های تألفی توسط اعضای سابق این گروهک (توابین یا همان جدادشگان از منافقین)، به خوبی گویای مشی تروریستی گروهک و همچنین تجمیع تمامی مؤلفه‌های تروریستی مورد قبول قوانین ضد تروریسم کشورها، در تشکیلات تروریستی مجاهدین خلق است.

تداویم فعالیت‌های تروریستی گروهک منافقین در برده کنونی، علیرغم ادعاهای و تلاش‌های واهی این تشکیلات برای معرفی خود به عنوان جنبش به اصطلاح آزادبخواه و دموکراتیک تبعیدی: تحقیقات انجام شده توسط ضابطین قضایی نشان می‌دهد که گروهک منافقین، در حال حاضر، کماکان به صورت مخفیانه به طرح‌ریزی و ارتکاب اقدامات مسلحانه واجد وصف تروریستی علیه نظام جمهوری اسلامی می‌پردازد. در برده کنونی، طرح‌ریزی عملیات‌های تروریستی در پایگاه‌های تشکیلات (مستقر در آلبانی) صورت می‌پذیرد. دستگیری متهمان عدیده این گروهک در کشور طی سالیان اخیر، به خوبی گویای فعالیت شبانه‌روزی افسران هادی گروهک تروریستی منافقین (مستقر در آلبانی) در راستای طراحی و مدیریت اقدامات مسلحانه در کشور با استفاده از عناصر داخلی و جوانان ناآگاه و فریب خورده و از طریق به کارگیری بمبهای صوتی و آتشزا، هدف قرار دادن زیر ساخت‌های خدماتی کشور به وسیله هک سامانه‌ها و ... برای نیل به هدف غایی تروریسم که اخلال جدی در نظم عمومی از طریق ارعاب مردم و ایجاد اختلال در خدمات‌دهی حاکمیت به شهروندان بوده، است.

بدین ترتیب، برخلاف ادعاهای واهی گروهک منافقین، بدون تردید این تشکیلات در طی بیش از ۴ دهه گروهی تروریستی بوده و تمامی مؤلفه‌های مورد قبول کشورها برای شناسایی یک سازمان به عنوان سازمانی تروریستی را به تنها‌ی دارا است. چرا که مرکزیت آن اقدامات

مسلحانه، ترورهایی منتهی به قتل، بمبگذاری‌ها در مراکز دولتی و غیر دولتی و همچنین خمپاره زنی به منازل مسکونی و ... را با ظرفت خاصی طراحی کرده، ضاربان را از حیث آموزش‌های القایی، ایدئولوژیک و نظامی، تربیت و تسليح نموده، اقدامات مسلحانه را تامین مالی کرده و همچنین دستورات لازم درباره هویت یابی و مکان هدف اصلی به منظور انجام اقدامات مسلحانه علیه حاکمیت و شهروندان جمهوری اسلامی ایران را به عناصر خود ارائه داده است.

راهاندازی شبکه تلویزیونی منافقین

یک شبکه تلویزیونی توسط منافقین به منظور انجام فعالیت‌های تبلیغی و با هدف تشویق مردم به خشونت راه اندازی شد. رسالت این تلویزیون ابتدا گزارش عملیات‌های ارتش به اصطلاح آزادی‌بخش در جریان جنگ رژیم بعث عراق با ایران و انعکاس پیشرفت‌های نظامی سازمان بود که در ادامه، ابعاد دیگری همچون عملیات روانی و تبلیغات سوء نیز به آن اضافه شد. به مرور، سیمای مقاومت در طول فعالیت خود تبدیل به یک تربیتون مهم جهت انتقال دستورات تشکیلاتی و سخنان رهبران سازمان شد و منویات سازمان را در قالب پخش اخبار جهت تشویش اذهان عمومی، ارائه تفسیرها و تحلیل‌های واهمی و دروغ پرآکنی دنبال کرد.

تلوزیون سازمان پس از چندی با نام جدید سیمای آزادی (مقاومت) فعالیت خود را ادامه داد و تا امروز نیز تحت همین نام و به طور فعال برنامه‌هایی را در راستای تقابل با نظام جمهوری اسلامی و تبلیغ تروریسم پخش می‌کند. تلویزیون سازمان با پخش برنامه‌های مختلف، به کرات مخاطبین خود را به اعمال خشونت و اقدام علیه امنیت ایران فراخوانده است.

سرسپردگی منافقین به صدام و جاسوسی از صنعت هسته ای و حمایت مالی

غرب از منافقین

گروهک تروریستی منافقین تحت حمایت رژیم صدام دست به اقدام‌های تروریستی مختلف و متعدد علیه مردم بی گناه ایران زده است. این گروهک همچنین با کشورهای خارجی در جهت خیانت به ملت ایران، از صنعت هسته‌ای دست به جاسوسی زده است. به شهادت (گواهی- اقرار) برخی از اعضای سابق گروهک تروریستی منافقین درباره اقدام‌های تروریستی علیه جمهوری اسلامی ایران نشان می‌دهد که مسعود رجوی فقط قائل به اقدامات خشونت‌آمیز علیه جمهوری اسلامی ایران است. حمایت مالی کشورهای غربی از گروهک تروریستی منافقین و تلاش برای مشروعیت‌بخشی به آن نیز واقعیت تلحی است که مبین استفاده ابزاری از تروریسم و این گروهک از سوی برخی کشورهای غربی می‌باشد.

اقدام‌های تروریستی گروهک منافقین علیه ایران

مریم رجوی همواره یکی از نفرات اصلی گروهک بوده که علیه نظام جمهوری اسلامی ایران فعالیت‌های متعددی کرده و می‌کند. آسیب‌ها و صدمات وارد شده به جمهوری اسلامی ایران از تروریسم، گسترده است. ترورهای کور و گسترده گروهک تروریستی منافقین با هدف نالمن نشان دادن ایران انجام می‌شود و برخلاف ادعای سران گروهک، بیشتر شهروندان ایرانی را هدف قرار می‌داد. اقدام‌های آشوبگرانه منافقین در جریان اختشاش‌های داخلی و دست زدن به چنین اقدام‌هایی، بخش‌هایی از آموزش منافقین به اعضاش است. اقدام‌های مکرر منافقین برای ربودن هواپیما، ترور شخصیت‌های کلیدی نظام نیز بخشی دیگر از اقدامات صورت گرفته از سوی اعضا این گروهک است.

فرانسه یکی از کشورهایی است که در فعالیت‌های تروریستی گروهک منافقین علیه ملت ایران نقش و همکاری داشته است، همانطور که مسعود رجوی در سخنانش درباره آگاهی کاخ الیزه از بمب‌گذاری‌های منافقین در ایران اشاره کرده است. فرانسه پشتیبانی همه‌جانبه‌ای از گروهک تروریستی منافقین را ارائه کرده است و در برهه‌ای برای کاهش فشارها اقدام به استقرار آن‌ها در عراق کرد. ننگ پناه دادن به گروهک تروریستی منافقین از دامن فرانسه هیچ‌گاه زدوده نخواهد شد.

آمریکا نیز از کشورهایی است که از گروهک تروریستی منافقین همزمان با آگاهی از جنایت‌های این گروهک علیه ایران، حمایت کرده و می‌کند. آمریکا عامل انتقال منافقین به آلبانی است. آمریکا در این چارچوب کنوانسیون ژنو را به صورت گزینشی مورد استناد قرار داده است. منافقین در سال‌های اخیر از حمایت‌های دو حزب عمدۀ آمریکا بهره برده اند و موفق شدند نامشان را از فهرست سازمان‌های تروریستی آمریکا خارج کنند.

ربایش، شکنجه و قتل شهروندان عادی، سرقت‌های مسلحانه جهت تامین منابع مالی لازم برای اقدام‌های تروریستی از دیگر اقدامات صورت گرفته از سوی منافقین است. بسیاری از جنایت‌های منافقین به موارد مختلف اقدام‌های تروریستی این گروهک علیه سازمان‌ها و نهادهای مختلف از دانشگاه گرفته تا ادارات دولتی مانند مخابرات در شهرهای سراسر کشور اختصاص داشت. این اقدام‌های تروریستی به شهادت و جراحت تعداد بسیاری از هموطنان مان از جمله زنان و کودکان منجر شد. اقدام برای تامین مالی و نیروی انسانی از سوی گروهک تروریستی منافقین و تحقق این اهداف به شکل ویژه با تمرکز روی تبلیغات مدنظر بود، شعارهای فریبنده

و انجمن‌ها و موسسه‌های خیریه ابزار آن‌ها هستند. همچنین، آموزش اعضای این گروهک برای اقدامات تروریستی با شیوه‌هایی خاص پیش می‌رود. این آموزش‌ها کار با تسلیحات سبک، نحوه بمب‌گذاری، شنود و رمزگذاری را شامل می‌شود.

جلسه دهم رسیدگی قضائی به پرونده گروهک تروریستی منافقین و اعضا فعال و اصلی آن

دهمین جلسه دادگاه در هفدهم بهمنماه ۱۴۰۲ با حضور وکلا، جمعی از خانواده‌های قربانیان، قصاصت شعبه رسیدگی کننده، نماینده دادستان و به صورت علنی برگزار گردید. پس از تشریح جزئیات رسیدگی به جرائم گروهک تروریستی منافقین توسط رئیس دادگاه، نماینده دادستان به مرور بخش‌هایی از کیفرخواست و فعالیت‌های تروریستی این گروهک پرداخت. اهم مطالب مطروحه از سوی ایشان، به شرح زیر می‌باشد:

۱. منافقین از نگاه حقوق بشر غربی و آمریکایی

بر اساس قوانین وزارت خارجه آمریکا این کشور وقتی می‌خواهد گروهی را تروریستی اعلام کند، باید دلایل و مصادیق آن را مشخص کند. در گزارش سالانه تروریسم آمریکا، مصادیق تروریستی بودن گروهک منافقین وجود دارد و از ترورهای کور تا بمب گذاری و همکاری اطلاعاتی و عملیاتی در این گزارش قید شده است. پس از اشغال عراق توسط آمریکا، این کشور برخلاف موضع گیری سابق، گروهک منافقین را غیرنظمی تلقی می‌کند، با وجود اینکه این فرقه در لیست تروریستی قرار داشت. آمریکایی که سازمان منافقین را تروریستی می‌دانستند، بعد از اشغال عراق آن را غیرنظمی خواند! موسسه رند نوشه است که این اقدام آمریکا یک معما بود!

۲. منشأ فکری گروهک تروریستی منافقین

گروهک منافقین از روز تاسیس مسلح بوده و ماهیت آن انجام اقدامات مسلحانه بوده است. در لوگوی این گروهک نیز تصویر اسلحه قرار دارد. موسسان این گروهک هیچگاه توسط امام خمینی (ره) تایید نشدند و پس از انقلاب، انبارهای سلاح را تحويل ندادند. سلاح‌هایی که دست منافقین بود دو منشأ دارد، یک سری قبل از انقلاب خریداری شده و بخشی دیگر از زاغه مهمات ارتش غارت شده بود. این گروهک به بهانه مبارزه با امپریالیسم شاخه نظامی تشکیل داد، در حالی که بعدها در دامن آمریکایی‌ها افتاد.

نشريه تروریستی منافق (مجاهد) در شماره ۱۴۲ نوشته است: هدف از تشکیل میلیشیای منافقین، ایجاد یک گروه مسلح بود که آمادگی رویارویی و نبرد قطعی با مردم ایران داشته باشد. نشریه مجاهد در شماره ۱۴۶ می‌نویسد: اکنون میلیشیا در دومین نبرد در هزاران پایگاه در سراسر کشور آماده مبارزه است! همچنین، جعفر حسنی از اعضای فرقه منافقین (بخش اجتماعی) در اعترافات خود می‌گوید: کارکرد میلیشیا در جهت براندازی بود؛ در مشهد مانور خیابانی می‌دادیم تا آمادگی خود را حفظ کنیم. این اعترافات به خوبی نشان می‌دهد که گروهک منافقین از همان سپیده دم پیروزی انقلاب اسلامی، به دنبال جنگ مسلحه بوده است.

در کتاب بهرام آذر افروز از اعضای جدا شده گروهک تروریستی منافقین با عنوان «ماجرای گناه» آمده است: رجوی اصرار می‌کرد که خشونت را باید در ۳۰ خرداد بالا برد؛ سازمان به دلیل تخریب آخرین دژ خود (بنی صدر - اولین رئیس جمهور خائن و متواری ایران)، در آن روز دستور آتش داد. نشریه مجاهد (منافق) می‌نویسد: ۵ روز پیش از ۳۰ خرداد، دسته‌های ۱۰۰ نفره به خیابان می‌رفت تا مبارزه مسلحه را تمرین کند.

سازمان مجاهدین خلق که با رهبری مسعود رجوی خیال تسلط بر حاکمیت سیاسی را در سر می‌پروراند، پس از شکست در فرآیند مردمی تعیین حاکمیت و به دنبال یک سری فعل و انفعالات سریع در ساخت حاکمیت سیاسی کشور، هرگز انتظار شکست جناح بنی صدر را نداشت.

به دنبال شکست جناح بنی صدر، سازمان با «بن بست» جدی سیاسی تشکیلاتی مواجه شد؛ بنابراین کادر رهبری مجاهدین برای خروج و یا شکستن این بن بست سیاسی تشکیلاتی و به طمع تصاحب قدرت، گام در مسیری نهاد که نهایت آن تقابل مسلحانه با جمهوری اسلامی بود.

با سواک، باعث کشته شدن ۱۰ نفر از اعضای این گروهک شد. اسناد سواک نشان می‌دهد که مسعود رجوی در سطحی بالا با سازمان اطلاعات و امنیت شاه همکاری کرده تا جایی که سواک او را همکار خود نامیده است. رجوی در اسناد بازجویی، کروکی همه مبارزان را در اختیار سواک قرار داده است. این اسناد نشان می‌دهد که مسعود رجوی نه یک مبارز، بلکه عامل نفوذی سواک در میان مبارزان بوده است!

روایتی تازه از همکاری رجوی با سواک

در ادامه این دادگاه، وکیل مدافعان شکات و قربانیان منافقین بیان کرد برگه‌های بازجویی مسعود رجوی نشان می‌دهد که رجوی ریز جزئیات اعضا را لو داده بود. کمک رجوی به سواک در حدی بود که زاهدی رئیس سواک (سامران اطلاعات و امنیت رژیم شاه)، برای شاه نامه نوشت تا برای رجوی تخفیف بگیرد. همکاری مسعود رجوی

میلیشیا ارتش خصوصی آمریکا در ایران بود

در ادامه این جلسه از دادگاه زهره لاجوردی، کارشناس تاریخ مطرح کرد که منافقین از ابتدای پیروزی انقلاب اسلامی به دنبال جمع آوری اسلحه رفت و خانه‌های تیمی تشکیل داد. میلیشیای مجاهدین خلق ارتش خصوصی آمریکا در ایران بود. منافقین با برنامه ریزی قبلی اسلحه جمع می‌کرد و پیش از ۳۰ خرداد ۱۳۶۰ نیز ماهیت تروریستی داشت.

حضور شاهدان ترور در دادگاه

مهدی چیدری، از شاکیان، در ادامه این دادگاه بیان کرد که در ۲۳ اسفند سال ۱۳۷۸ در حمله منافقین در مجتمع مسکونی نور با پرتاب خمپاره مجروح شدم و پای چپم را از دست دادم. من مهندس ناظر در یک پروژه شهرداری بودم و در روزی این اتفاق برایم افتاد که یک کودک یک ساله داشتم. در آن حمله، به منازل و خودرو مردم آسیب وارد شد. از دادگاه می‌خواهم برای رسیدگی به حقوق قربانیان از هیچ تلاشی فروگذاری نکند. با توجه به صدمات تقاضای دیه و قصاص هم دارم؛ علاوه بر صدمات به پا، حدود ۷۵ ترکش در بدن دارم و هنوز تحت درمان هستم.

عامل و آمر ترور باید قصاص شوند

محمد تقی سمرقندی، فرزند شهید غلامرضا سمرقندی در دادگاه مطرح کرد: پدرم عازم جبهه بود که توسط یک تیم تروریستی به شهادت رسید. در سال ۱۳۶۰ و پس از فتح یکی از خانه‌های تیمی منافقین، آنجرا به درمانگاه تبدیل کرد. این حرکت، خشم منافقین کوردل را علیه او برانگیخت و در سپیده دم روز ۸ اردیبهشت ۱۳۶۱ هنگامی که عازم جبهه‌های نبرد حق علیه باطل بود، در مقابل بیمارستان امام خمینی با شلیک گلوله‌های منافقین به شهادت رسید. منافقین فرقه‌ای ساخته شده از کینه است و در نشیره منافقین نیز نوشتند که پدرم را شهید کرده‌اند. خانواده ما در شرایطی پدر را از دست داد که ۱۳ بچه یتیم روی دست مادرم مانده بود؛ از دادگاه می‌خواهم که عوامل و آمرین ترور را به مجازات برسانند.

آمریکا حامی اصلی تروریست‌ها است

کبری قنبری، مادر شهید داود ارجمندی در این دادگاه گفت: پسر من مانند همه جوان‌های ایرانی در زمان جنگ تصمیم گرفت به صورت داوطلبانه به جبهه برود؛ به همین دلیل برای آموزش از طریق بسیج اقدام کرد. شهید ارجمندی زمانی که دوره آموزشی را می‌گذراند، در حالی که با همکارانش در خودرو بودند، از سوی منافقین تعقیب شدند. این تعقیب و گریز خیابانی به درگیری منجر شد که شهادت ۲ سرنشین از سه سرنشین خودرو را به دنبال داشت. چرا منافقین باید آزادانه بگردند؛ آمریکا همان‌گونه که حامی منافقین بود، حامی جنایت‌های رژیم صهیونیستی در غزه نیز است؛ آمریکا ابَر قدرت نیست، بلکه ابَر ظالم است. برای مجازات منافقین از هیچ خدمتی کوتاهی نمی‌کنم، امیدوارم ریشه این منافقین از روی زمین کنده شود.

رئیس دادگاه در پایان این جلسه، اعلام کرد جلسه بعدی دادگاه (به علت مصادف بودن هفته‌های پیش روی با انتخابات مجلس و سال نوی ایرانی) در تاریخ ۲۸ فروردین ۱۴۰۳ برگزار و اظهارات استماع خواهد شد.

